ΑΙ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΤΟΥ 1963 ΘΕΜΕΛΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1964

ΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΚΩΝ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΡΕΧ. ΕΤΟΥΣ

Τὰ ἔσοδα τοῦ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 25.339 ἑκατομ. δραχμῶν. τὰ ἔξοδα εἰς 24.239 ἑκατ., καταλείπεται συνεπῶς περίσσευμα 1.100 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων. - Ὁ προϋπολογισμὸς Δημοσίων Ἐπενδύσεων προβλέπει δαπάνας 7 δισεκ. δραχμῶν. - Αἱ δαπάναι ἀμύνης ἀνέρχονται εἰς 2.976 ἑκατ. δραχ., ἔναντι 3.248 ἑκατομ. τοῦ 1962. - Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δημοσίου χρέους διατίθεται ποσὸν 1.605 ἑκατομ., ἔναντι 1.456 τοῦ 1963

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΗΥΞΗΘΗ ΤΟ 1963 ΚΑΤΑ 7,6% ΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΑΣ ΚΑΙ 11,2% ΕΙΣ ΤΡΕΧΟΥΣΑΣ ΤΙΜΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κ. Μητσοτάκης κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἀνέγνωσε δὲ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸν Εἰσηγητικὴν Ἔκθεσίν του. Ἡ Ἔκθεσις τοῦ κ. Μητσοτάκη ἀναφερομένη τόσον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς ληξάσης χρήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ τὰς διαγραφομένας αἰσιοδόξους προοπτικὰς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Κύριοι βουλευταί,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1964. Διὰ τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ ἤρχισε πραγματοποιουμένη ἡ ἀνανεωτικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, εἰς τοὺς κρισίμους, ἰδίαι, διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους τομεῖς.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλήν. Εἶναι ἐπίσης ἀποφασισμένη νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1965 νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν. Τοῦτο, φυσικά, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τὸν κατατιθέμενον προϋπολογισμὸν ἐφ' ὅσον αἱ συνταγματικαὶ προθεσμίαι εἶχον ἤδη ἐκπνεύσει πρὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, τῆς πρώτης Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Εὐθὺς ὅμως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἀνελάβομεν μὲ σύντομον ρυθμὸν τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1964, κατὰ τὴν συνεδρίασιν δὲ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ βασικὰ μεγέθη αὐτοῦ.

Αἰσθανόμεθα ἱκανοποίησιν διότι τὸ γενικὸν ἐκεῖνο σχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπεβεβαίωθη ἀπολύτως κατὰ τὴν ἐν λεπτομερείαις κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1964 καὶ ἐπαληθεύεται πλήρως ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐκτελέσεώς του. Ἀποδεικνύεται, οὕτω, εἰς τὴν πρᾶξιν ὁ προϋπολογισμὸς νομισματικῆς σταθερότητος ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν τακτικῶν δαπανῶν καταλείπεται ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων πλεόνασμα 1.100 ἑκατομ. δραχμῶν, τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πρόβλεψιν θὰ ηὐξηθῇ περαιτέρω. Αἱ ὑπερκαλυπτόμεναι δὲ ἀπὸ τὰ τακτικὰ ἔσοδα τακτικαὶ δαπάναι τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ περιλαμβάνουν ἤδη σημαντικώτατα ηὐξημένας πιστώσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν βασικῆς σημασίας κοινωνικῶν καὶ διοικητικῶν ἀναγκῶν, ὡς αἱ δαπάναι παιδείας, ἡ ἱκανοποίησις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ὑπόβαθρον διὰ τὴν ταχεῖαν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διότι διὰ τοῦ παρόντος προϋπολογισμοῦ ἐπανῆλθεν ἡ δημοσιονομικὴ διαχείρισις εἰς τὴν πολιτειακὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ὀρθοδοξίαν. Διότι ἀποτελεῖ ὄντως ὁ πρῶτος μας προϋπολογισμὸς ὄχι ἁπλῆν παράθεσιν κονδυλίων, ἀλλὰ εἰλικρινῆ καὶ πιστὴν οἰκονομικὴν ἔκφρασιν τῆς ἀσκουμένης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Πράγματι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν τὸ πολίτευμα ἀξιοῖ νὰ φέρεται ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας πρὸς ἔγκρισιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ δαπανῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει καθωρισμένους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ γνωρίζει τί θέλει καὶ τί ἐπιδιώκει καὶ τὴν οἰκονομικὴν πραγματικότητα εἰλικρινῶς ἐκθέτει καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κρατικῶν πόρων ἐγκαίρως προβαίνει ἱεραρχοῦσα τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ. Ἐγκατοαλείπεται οὕτω ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν τηρηθεῖσα γραμμὴ τῆς ἀνειλικρινίας τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἀφανῶν ὑπερεσόδων καὶ τῶν ἀδικαιολογήτως διογκουμένων ἀποθεματικῶν ὑπηρέτει ἐρήμην τῆς Βουλῆς τὴν ἐμπειρικὴν καὶ περιστασιακὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καὶ συνεκάλυπτε τὴν ἀνυπαρξίαν ἀληθοῦς πολιτικῆς γραμμῆς. Τοῦτο ἀπετέλει καὶ πολιτειακὴν ἀνωμαλίαν καὶ παραβίασιν βασικῶν ἀρχῶν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιστήμης, ὑπῆρξε δὲ εἷς τῶν κυριωτέρων λόγων διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπηρετήθησαν ἐγκαίρως μακροπρόθεσμοι σκοποὶ ὁποτελοῦντες ὀργανικὰς προϋποθέσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιδόσεως τοῦ Ἔθνους.

Ὁ προϋπολογισμὸς τὸν ὁποῖον καταθέτω σήμερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἶναι πλήρως ἰσοσκελισμένος, εἰς ἐπίπεδα δὲ οὐσιωδῶς ἀνώτερα τοῦ παρελθόντος.

Τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο καθίσταται ἐφικτόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς ἰσχυρᾶς ἀνοδικῆς τάσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ χάριν εἰς τὴν ἀκολουθουμένην ὑφ' ἡμῶν πολιτικὴν οἰκονομιῶν τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας.

Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν βλέπει τὸν φορολογούμενον πολίτην μόνον ὡς πηγὴν ἐσόδων διὰ τὸ Δημόσιον. Τὸν βλέπει ὡς ἀπόλυτον ἀξίαν καὶ θέλει νὰ τὸν ἀντιμετωπίζῃ ὄχι μόνον ὡς ὑποκείμενον εἰς ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ὡς φορέα δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι σεβαστὰ εἰς τὸ ἀκέραιον. Ὡς ἐκ τούτου, ἐνῶ εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἐφαρμόσωμεν πλήρως καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν ἰσχύουσαν φορολογικὴν νομοθεσίαν καὶ νὰ πατάξωμεν ἀμειλίκτως τὴν φοροδιαφυγήν, παραλλήλως ὄχι μόνον δὲν ἐπιβάλλομεν νέας φορολογίας, ἀλλά, ἀντιθέτως, θὰ καταβάλωμεν συντόνους προσπαθείας δικαιοτέρας κατανομῆς καὶ ἐλαφρύνσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν, διὰ τῆς μειώσεως τῶν συντελεστῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας καὶ ἐπίσης διὰ σειρᾶς μέτρων καὶ διὰ τῆς καταλλήλου ἀνακαινίσεως τῶν διοικητικῶν μας μεθόδων θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ δοθῇ εἰς τὸν φορολογούμενον πολίτην καὶ γενικώτερον εἰς πάντα συναλλασσόμενον μετὰ τοῦ Κράτους, τὸ αἴσθημα ὅτι εἶναι σεβαστός, καὶ ὅτι, ὄχι μόνον δὲν ἐπιθυμεῖ τὸ Κράτος τὴν ταλαιπωρίαν του, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπιδιώκει ἐν παντὶ τὴν διευκόλυνσίν του. Πιστεύομεν ὅτι καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, συντόμως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀλλαγήν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ δημοσιονομικὴ διαχείρισις ἐπηρεάζει, ἀλλὰ καὶ ὑφίσταται τὰς ἐπιδράσεις ἐκ τῶν ἐξελίξεων τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι, οὕτω, ἀναγκαῖον νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς, πρὸ τῆς παρουσιάσεως ἐν λεπτομερείαις τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας συνεχίσθη ἱκανοποιητικῶς. Ἡ αὔξησις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος διὰ τὸ σύνολον τῶν χωρῶν - μελῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως (Ο.Ο.Σ.Α.) ἦτο περίπου 4%. Διὰ τὰς ἓξ χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος (Ε.Ο.Κ.), ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐντὸς τοῦ 1963 αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος, ὑπολογίζεται περὶ τὸ αὐτὸ ὕψος, ἤτοι 4%, ἔναντι 4,9% τοῦ 1962 (καὶ 5,3% τοῦ 1961), ἐνῷ ἡ ἀντίστοιχος αὔξησις διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἦτο 2,6% ἔναντι 0,2% τοῦ 1962 καὶ διὰ τὰς Η.Π.Α. 4%, ἔναντι 6,1% τοῦ 1962.

Ὡς πρὸς τὰς τιμάς, διεπιστώθη γενικὴ ὕψωσις τούτων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας. Ἐντονωτέρα ὑπῆρξεν ἡ ἄνοδος τιμῶν εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἐσημειώθη κατὰ τὸ 1963 ἐντονώτερος ρυθμὸς οἰκονομικῆς ἀνόδου. Κατὰ προσωρινὰς ἐκτιμήσεις τῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν, τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ τὸ 1963 ὑπολογίζεται εἰς σταθερὰς μὲν τιμὰς τοῦ ἔτους 1954 εἰς 90.800 ἑκατ. δραχμῶν, εἰς τρεχούσας δὲ τιμὰς εἰς 114.650 ἑκατ. δραχμῶν, ἔναντι 84.414 καὶ 103.136 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1962, σημειωθείσης αὐξήσεως κατὰ 7,6% εἰς σταθερὰς τιμὰς καὶ κατὰ 11,2% εἰς τρεχούσας τιμάς.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ

Ἐκφραζόμενον εἰς ἀγοραίας τιμὰς καὶ οὐχὶ εἰς τιμὰς συντελεστῶν παραγωγῆς, τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν τοῦ 1963 ἐκτιμᾶται εἰς 131 περίπου δισεκ. δραχμῶν. Προστιθεμένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ καθαροῦ ὑπολοίπου ἐκ τῶν μεταβιβάσεων, τρεχουσῶν καὶ κεφαλαίου, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, προκύπτει ὅτι τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκονομίας ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι ἀνῆλθον ἐντὸς τοῦ 1963 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 137.361 ἑκατ. δραχμῶν τρεχούσης ἀγοραστικῆς δυνάμεως, ὅπερ εἰς δραχμὰς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1954 ἀντιπροσωπεύει ποσὸν 111.157 ἑκατ. δραχμῶν.

Ἡ αὔξησις τῆς δημοσίας καταναλώσεως ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ηὐξημένας δαπάνας δι' ἀγαθά.

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς κλάδους αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ὑπερέβησαν τὸ ὕψος τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὸ ἔτος 1962. Ἰδιαιτέρα ἡμασίας αὔξησις ἐσημειώθη εἰς τὸν τομέα τῆς μεταποιήσεως - μεταλλείων, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἑκατονταπλασία μεταβολή, ἔναντι τοῦ 1962, ἀνῆλθεν εἰς 46%.

Εἰς τὰς συνολικὰς ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου, λόγῳ τῆς ὡς ἄνω πτώσεως τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων ἐσημειώθη ἐλαφρὰ ἐπιβράδυνσις τοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου κατὰ τὸ ἔτος 1963.

Παρὰ τὴν ἐπιβράδυνσιν ὅμως τῶν συνολικῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου δέον νὰ σημειωθῇ ὡς ἐνθαρρυντικὸν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος ὑπῆρξεν αἰσθητῶς ηὐξημένον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τοῦ 1962.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν κατανομήν, ἐξ ἄλλου, τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ ἀγροτῶν, μισθωτῶν καὶ διαφόρων προσόδων τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἐπῆλθον, ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ 1963, αἰσθηταὶ μεταβολαί. Οὕτω τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα ἀνῆλθεν εἰς 32.800 ἑκ. δραχμῶν, αὐξηθὲν κατὰ 17,7% ἔναντι τοῦ 1962. Ἀντιστοίχως τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθῶν, ἡμερομισθίων τῶν λοιπῶν, πλὴν τοῦ ἀγροτικοῦ, κλάδων ἀνῆλθεν εἰς 43.240 ἑκατ. δραχμῶν, αὐξηθὲν κατὰ 8,4% ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ

Ἡ ἀπασχόλησις, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ 1963 κατὰ 1,8% εἰς τὴν μεταποίησιν, κατὰ 4,4% εἰς τὸν ἠλεκτρισμόν, κατὰ 16,3% εἰς τὴν ναυτιλίαν, κατὰ 1,9% εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου καὶ κατὰ 20% εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας, ὡς προκύπτει ἐκ στοιχείων τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἀλλὰ δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὸ 1963 ἐνισχύθη περαιτέρω τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν ἀνῆλθεν εἰς 100.000, ἔναντι 84.000 τοῦ 1962, τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο εἶναι ἀνησυχητικὸν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δημογραφικῶν ἐξελίξεων τῆς χώρας.

Ἐκ τῶν ἐξελίξεων τοῦ πιστωτικοῦ τομέως εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ κατὰ 5.929 ἑκατ. δραχμῶν αὔξησις ἐντὸς τοῦ 1963 τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1963 εἰς 30.662 ἑκατ. δραχμῶν. Τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς αὐξήσεως τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων (ἤτοι τὸ 93% περίπου) συνεκέντρωσαν αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι καὶ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον. Παραλλήλως σημειοῦται σημαντικὴ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταθετῶν.

Αἱ συνολικαὶ πιστώσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν ηὐξήθησαν κατὰ 7.409 ἑκατ. δραχμῶν ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀνελθοῦσαι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1963 εἰς 45.245 ἑκατ. δραχμῶν.

Αἱ βραχυπρόθεσμοι χορηγήσεις τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος ηὐξήθησαν ἐντὸς τοῦ 1963 κατὰ 5.692 ἑκατ. δραχμῶν, ἤτοι κατὰ 22,3%. Αἱ μακροπρόθεσμοι χορηγήσεις ηὐξήθησαν κατὰ 1.717 ἑκατ. δραχμῶν, ἤτοι κατὰ 14%.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Εἰς τὸν τομέα τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, τὸ παρελθὸν ἔτος ἔκλεισε μὲ ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον, τὸ ὁποῖον ἀπεικονίζεται εἰς τὴν αὔξησιν κατὰ 8 ἑκατ. δολ. τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος καὶ τὴν κατὰ 27 ἑκατ. δολλ. ἐνίσχυσιν τοῦ κεφαλαίου κινήσεως τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν, ἥτις κατέστη ἀπαραίτητος κατόπιν τῆς μεταβολῆς τοῦ μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς νομισματικῆς συμφωνίας συστήματος πληρωμῶν. Βραχυχρονίως, οὕτω, ἐξεταζόμεναι αἱ ἐξελίξεις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἱκανοποιητικαί.

Τὸ ἰσοζύγιον τρεχουσῶν συναλλαγῶν ἐνεφάνισε κατὰ τὸ 1963 σημαντικὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματός του, τὸ ὁποῖον περιωρίσθη εἰς 56 ἑκατ. δολλ., ἤτοι εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΙΜΩΝ

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1963 χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὑψωτικὴν τάσιν, ἡ ὁποία εἶναι συνέπεια τῆς ἐπιδράσεως τριῶν κυρίως εἰδικῶν παραγόντων:

Πρῶτον, τῆς μειωμένης ἀγροτικῆς παραγωγῆς τοῦ 1962 καὶ μὴ ἐγκαίρου εἰσαγωγῆς ὡρισμένων βασικῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὡς ὀσπρίων καὶ ἐλαιοκομικῶν.

Δεύτερον, τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων διατροφῆς εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς σακχάρεως καὶ βακαλάου, συνεπείᾳ τῆς μειώσεως τῆς διεθνοῦς προσφορᾶς τούτων καὶ

Τρίτον, τῶν ἐπιβληθεισῶν εἰσφορῶν ἐπὶ ἐνίων εἰδῶν κατὰ τὸ ἔτος 1962, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν ὁλοκληρώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1963.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1964

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ σημειωθῇ καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀσυνήθους μεγάλη δι' ἔτος χαμηλῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ἡ πρόβλεψις σημαντικῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος ἐντὸς τοῦ 1964 στηρίζεται εἰς τὰς ἀκολούθους κατὰ τομεῖς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰδικωτέρας προβλέψεις:

α) Ἡ ἀγροτικὴ ἢ πρωτογενὴς παραγωγὴ θὰ διαμορφωθῇ κατὰ τὸ 1964 εἰς τὰ αὐτὰ περίπου ὡς καὶ κατὰ τὸ 1963 ἐπίπεδα, ἀντισταθμιζομένης τῆς μειώσεως ἐλαιοκομικῶν προϊόντων καὶ βάμβακος ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς σίτου, ἀμπελουργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ἡ ἐπαλήθευσις τῆς προβλέψεως ταύτης τελεῖ βεβαίως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὁμαλῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

β) Ἡ μεταποίησις (βιομηχανία καὶ βιοτεχνία) ἐμφανίζεται ὅτι θὰ σημειώσῃ ἐκ νέου οὐσιώδη αὔξησιν καὶ θὰ καταστῇ ὁ δυναμικώτερος παράγων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1964.

ΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποφασιστικῆς ἀποστολῆς τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν δημιουργίαν βελτιωμένων συνθηκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραγωγικῆς δραστηριότητος τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἡ ὁποία προβάλλει πλέον ἐπιτακτικὴ μετὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Εἰς τὰ πλαίσια ταῦτα ἐχαράχθησαν καὶ θὰ ἀκολουθηθοῦν μετ' αὐστηρότητος αἱ ἀκόλουθοι γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς:

Πρῶτον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ἐπενδύσεις. Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως θὰ στραφῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν κάτωθι συγκεκριμένων στόχων:

1. Ἐκτέλεσις ὑψηλῶν προγραμμάτων δημοσίων ἐπενδύσεων πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς ὑποδομῆς τῆς Χώρας.

2. Μείωσις τοῦ κόστους ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων, ἐξασφαλιζομένη διὰ τῆς καταρτίσεως ἀποδοτικοῦ τεχνικοῦ σχεδίου καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἀποτελεσματικῆς τεχνικῆς ἐποπτείας.

3. Ἱεράρχησις τῶν δημοσίων δαπανῶν κατὰ τρόπον δίδοντα προτεραιότητα εἰς τὰς κατηγορίας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑνὸς μὲν συμβάλλουν κατὰ τὸ δυνατὸν περισσότερον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἱκανοποιοῦν κοινωνικὰς ἀνάγκας ὑψίστης σκοπιμότητος.

4. Γεωγραφικὸς προσανατολισμὸς τῶν ἐπενδύσεων ὑποδομῆς πρὸς περιορισμὸν τῶν ὑφισταμένων σήμερον ἀνισοτήτων εἰς τὸ ἐπίπεδον ἀναπτύξεως μεταξὺ τῶν διαφόρων περιφερειῶν τῆς Χώρας.

Δεύτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν κατανάλωσιν. Μεγάλαι κατηγορίαι δαπανῶν, ὡς εἶναι αἱ δαπάναι διὰ μισθοὺς καὶ συντάξεις, αἱ δαπάναι ἐπιδοτήσεως καὶ αἱ δαπάναι ἐξυπηρετήσεως τοῦ δημοσίου χρέους, παρουσιάζουν ὑψηλὴν ἀνελαστικότητα, ἡ ὁποία δυσχεραίνει σοβαρῶς, λόγῳ καὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν χαρακτῆρος αὐτῶν, πᾶσαν προσπάθειαν συγκρατήσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως αὐτῶν. Μακροχρονίως, ἐν τούτοις, παρέχονται ἐπαρκεῖς δυνατότητες συγκρατήσεως τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κράτους, βασιζομένη ἐπὶ συγχρόνων ἀντιλήψεων καὶ μεθόδων, δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς σημαντικὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς δημοσίας διοικήσεως.

Τρίτον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογικὴν πολιτικήν. Ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον νομοθετικὸν καὶ διοικητικὸν διὰ τὴν δημιουργίαν ἀληθοῦς κλίματος συνεργασίας καὶ καλῆς πίστεως μεταξὺ φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ φορολογουμένων. Μελετᾶται, ἤδη, οὐσιώδης ἁπλούστευσις τῆς φορολογικῆς διαδικασίας, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων.

Ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν κατωτέρων καὶ μεσαίων εἰσοδηματικῶν τάξεων εἶναι ἤδη ἐπαχθής, πρόθεσιν δὲ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἡ φορολογικὴ ἐλάφρυνσις τῶν φορολογουμένων τῶν κατηγοριῶν τούτων. Τὴν πρόθεσιν ταύτην ἐξεφράσθησαν ἤδη ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἐξαγγελθέντων μέτρων περὶ μειώσεως κατὰ 10 ἕως 15% τῶν συντελεστῶν ὁλοκλήρου τῆς κλίμακος τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, αὐξήσεως τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐνοικίων ἐξ ἰδιοκατοικήσεως, ὡς καὶ περὶ διαρρυθμίσεως κατὰ σμὸς πραγματοποιεῖται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν πόρων ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Πέμπτον, αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς ἐπιταγῆς τοῦ Συντάγματος ὅπως πάντα τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ πάντα τὰ ἔξοδα αὐτοῦ ἐμφανίζωνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀποκλειομένης τῆς δι' ἰδίων ἐκτὸς προϋπολογισμοῦ λογαριασμῶν, διαφευγόντων τοῦ ἐλέγχου τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, πραγματοποιήσεως δαπανῶν, δημοσίου χαρακτῆρος.

Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1964

Αἱ προβλέψεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ 1964 ὡς πρὸς μὲν τὰ ἔξοδα ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς τελικῆς ἀποδόσεως αὐτῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1963 καὶ τῆς φυσιολογικῆς αὐξήσεως αὐτῶν κατὰ τὸ 1964, ὡς ἐκ τῆς προβλεπομένης ἀνοδικῆς κατ' αὐτὸ πορείας τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος· ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα, ἐγένοντο μὲ βάσιν τὴν